

er modbevist ved vore Bevillinger saa godt som Noget, jeg har fremsført her. De have en Fæstning tilbage, skjøndt den er ubesættet, det er Kjøbenhavn. Hvorlænge det vil vare, inden man ogsaa her faar Dinene op for den Hulhed og Usandhed, der er i de Beskyldninger, som reises i saa Henseende imod denne Del af Folkerepresentationen, veed jeg ikke, men der er allerede studt Brevske, og man vil en Gang, om ikke lang Tid, faae Diet op for, hvad man har været Gjenstand for ved den daglige Nedrakten paa Landets Representation. Jeg har, som sagt, ofte undret mig over denne Overfladiskhed og Uvidenhed, og jeg vil spørge: I hvilken Hensigt har man gjort alt dette, i hvilken Hensigt har man saaledes Nar for Nar stillet disse Spørgsmaal paa Hovedet for at bibringe en vis Del af Befolkningen, der Nar for Nar bliver mindre og mindre, den Anskuelse, at vi vare Vandaler? (En Stemme: Vandaler os?). Ja, det er et af de Udtryk, man har brugt imod os buade her og der. Jeg antager, at det er kommet frem, fordi man i høi Grad var, jeg vil ikke sige forbitret, men ærgerlig over, at man efter 23 Mars Forløb var kommen i Mindretal med sine forandrede Anskuelser. Det er ikke sagt, at de Herrer vilde være komme i Mindretal, hvis de havde beholdt deres gamle Anskuelser. Jeg antager, at det ligesom har ligget i den Kredts af Samfundet, hvorfra vore Modstandere have rekruteret sig, at de have sagt til sig selv: Nu skulle vi rigtig til Gavnns forlange Bevillinger, hvad vi ikke have turdet gjøre før af Frygt for muligvis at komme i Mindretal. Saaledes er det; det er kommet ganske naturligt frem. Naar vi da, mine Herrer, skulle varetage Landets Lær, ogsaa med Hensyn til Pengeanvendelser, ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Borgerne i By og Land kunne høre de Byrder, man lægger paa dem, naar vi skulle overveje, hvorvidt ikke andre Interesser i Kommunernes daglige Liv skades derved, og vi da af et eller andet visstnok meget berettiget Hensyn hist og her vove at sige Stop, lave de saadanne Serimiader og fremsætte disse Gjærninger i alle Deres Blade, idet De udbryde: Her have de negtet det, og her have de negtet det; hvilke forfærdelige Menneffer; tænk, hvis der kom en Regjering, som delte Anskuelser med dem; da var Danmark jo herunder! Det er den Lante, som jeg antager har ligget som Plan for hele denne Bevægelse i de senere Nar imod os. Jeg tror, at den har slaaet an hos en vis Del af Hr. Sørensen og ikke hos den Del, der har mindst Gvne til at indse Sandheden, men hos den, der af gammel Vane pleier at tage sit Blad ved Raffen, og tror paa, hvad der deri bliver dem fortalt, som paa et Evangelium. Det har været deres politiske Levemaade i en Række af Nar, og det er desværre den Ranselsøshed, hvormed man er gaaet frem. Havde man fra først af i det politiske

Liv fulgt med og ikke hengivet sig til Tilbedelse af enkelte Halvguder, tror jeg ikke, at vor Frihed eller vort Land vilde staa, som det staa i dette Dieblik. Det er imidlertid min Tro, at dette ogsaa faar en Ende, og da, naar Folket først faar Dinene op, vil Sandheden vende sig imod dem, som have sat Usandhed i System. (Stemmer: Hør! Hør!). Ja, jeg glæder mig over, at de Herrer ville høre det og bringe det videre. Jeg haaber, at de ville bringe det videre, thi der er Mange af dem, med hvem de Herrer staa i Forbindelse, som kunde have godt af at faae det at vide. Efter disse Bemærkninger spørger jeg nu: Hvorledes kan det tænkes, at det nu skal være det politiske Dieblik, da det høie Lands-thing i Forening med Hans Majestæts høie Regjering vil træde op imod Folkethinget i Anledning af denne Finantslov? Ja, mine Herrer, man siger jo nok, at man har rakt os Haanden, men Haanden kan blive rakt paa forskellig Maade. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i alle de 28 Nar tilfammen, hvori vi have haft Grundloven, ikke i Landsthinget er gjort saa mange Ændringer ved den Finantslov, som er kommen til det fra Folkethinget, som man i Nar har søgt at gjøre, og jeg har dog paavist, at vi ingenlunde have bevilget en rigeligere Finantslov siden 1867. Jeg turde gaa tilbage igjennem hele vort politiske Liv og sige det Samme, ganske vist efter et Skjøn, thi jeg har ikke opgjort det med Tal, men jeg har dog et nogenlunde sikkert Skjøn i saa Henseende. Jeg siger altsaa, at vi aldrig lige siden vor Forsfatnings Tilbliven gennemgaaende have tilbudt en Regjering saa rigelig en Finantslov som netop denne. Jeg taler ikke om, at der kan være enkelte Punkter, som her fremtræde anderledes; det er en Selsøjlge, at de ere underforskaaede, men det er det samlede Resultat af Finantsloven, jeg tænker paa. De Herrer tro dog, at de maa træde op derimod, fordi det for vor Knapheds Skyld er nødvendigt at værne om deres Indflydelse paa Finantsloven. Nei, de tage feil, det er ikke deraf, Situationen bærer Præg. Hvorfor have de ikke kunnet vise saa megen Dpoffrelse, at de virkelig have givet sig til at efterse, hvorledes de Finantslove have været, som vi have bevilget. Stillingen er bleven saaledes, at vi nu paa 6te Nar 3 Gange have haft Valg, og Folket har mere og mere stærkt i Tal og Klart i Bevidsthed sluttet sig om det politiske Program, vi for 7 Nar siden aabent fremsatte for vore Benner og Modstandere. Den Gang, det fremkom, blev det ret velvilligt omtalt og behandlet af vore Modstandere, og hvorfor? Fordi den Paastand om Flertallets Myndighed i denne Sal den Gang kom dem tilgode, idet de da vare i Flertallet her. Det var derfor, de ikke kunde underkjende en Theori, som var deres egen fra tidligere Tider, og som ogsaa i det Dieblik, Programmet blev skrevet, var deres, en Theori, der var velvillig imod Grundfatningen om Folkethin-